

lovene ere ingenlunde blevne det, som de kunde og burde have været. Jeg maa ogsaa erkende, at det, Befolkningen i sin Tid krævede i Retning af Skattereformer, ikke var det, som nu gennemføres. Det, Befolkningen i sin Tid krævede, var to Ting. Det var en ny Skat paa alle de Formuer her i Landet, som ikke vare anbragte i faste Ejendomme, en Kapital-skat paa den mobile Formue ved Siden af og omtrent i samme Omfang, som der allerede var lagt Skat paa faste Ejendomme, og som Følge deraf. Og ved Siden deraf var det en Nedsættelse af de kommunale Udgifter gennem Statsforanstaltninger, enten derved, at Staten overtog Hverv, som nu paa hvile Kommunerne, eller derved, at Staten ved Hjælp af sine ny Indtægter og ved Hjælp af det Beløb, som man fra alle Sider tidligere har været enig om, at Statskassen uden Kompensation kunde taale at tilskyde, hjalp Kommunerne saaledes, at de kunde se sig i Stand til at nedsætte de kommunale Hartkornsafgifter. Det var det, man forlangte. Det, man ankede over, var, at en stor Del af Samfundets Ejendom, den mobile Kapital, var aldeles skattefri, og at man paa den anden Side gennem den paa de faste Ejendomme hvilende Hartkornsskat, som i og for sig allerede i mange Aar har været anset for en uheldig Skattebasis, Aar efter Aar gennem Kommunerne dyngede ny Skatter paa de faste Ejendomme. Det var de to Forhold, man forlangte ændrede.

Saa kom imidlertid uheldigvis for en 6—7 Aar siden den daværende Regering med en Række Skattelove, baserede paa et Princip, som jeg synes man kunde have Grund til at udsætte en Præmie for at hitte paa, naar de ikke faktisk laa paa vort Bord, et saa indviklet System af Føren Penge frem og tilbage, at det var ganske urimeligt. Imidlertid, disse første Forslag havde en god Egenskab til fælles med alle senere Skattelovforslag, undtagen dem, vi nu behandle, nemlig det, at de tilsigtede at nedsætte Nationens hele Skattebyrde. Det vil jo erindres, uden at jeg behøver at komme ind paa nogen nærmere Redegørelse derfor, at det, som de Reedtz-Thott'ske Skattelove gik ud paa, var Overførelsen af Land- og Lignings-skatten, en Trediedel af Gammelskatten og tre Fjerdedele af Bygningsafgiften til Kommunerne og samtidig Udskrivning af en moderat Formueskat paa 0,3 pro mille, altsaa nøjagtig Halvdelen af det, man nu vil have fastslaaet ved Loven, samt ved

Siden deraf en Indkomsts-kat af 1¼ pCt. Disse første Skattelovforslag havde, som jeg siger, den gode Egenskab, at de, ved Siden af at kunne hjælpe Kommunerne, nedsatte den samlede direkte Skatteydelse her i Landet med godt og vel 1 Million Kroner. Det blev den Gang opgjort noget mindre end 1 Million Kroner, men det har jo senere vist sig, at de Skatter, der vare foreslaaede overførte til Kommunerne, navnlig Bygningsafgiften, er stegne saaledes, at det nu vilde have været 1,100,000 Kr., som dette Forslag vilde have bragt i Skattenedsættelse. Det vil jo erindres uden megen Omtale, at hele dette Forslags Skæbne var ret krank, uagtet det foruden det, jeg allerede har nævnt, havde den gode Egenskab, hvad vist adskillige ogsaa i denne Sag paaskønne, i hvert Fald i deres stille Sind, at det tillige indeholdt Forslag til en Revision af og en betydelig Nedsættelse af de indirekte Skatter. Jeg tror ikke, der er Tvivl om, at der i denne Sal er mange ærede Medlemmer, som i sin Tid arbejdede paa og vare tilsyneladende begejstrede for at faa revet det Baand over, der sammenknyttede Reformen af de direkte og de indirekte Skatter, som maaske nu allerede ere komne til den Erkendelse, at det ikke var en saa overmaade fortjenstfuld Handling at rive dette Baand over. For mig staar det i alt Fald ikke tvivlsomt, at en fornuftig Revision af de indirekte Skatter vilde have bragt Samfundet og navnlig den mindst velstaaende Del af Samfundet betydelig større Fordele end de mikroskopiske Fordele, der komme dem til gode gennem denne Omlægning af de direkte Skatter. Det vilde man imidlertid ikke, man kæmpede jo her med en Kraft og Ihærdighed, der var en bedre Sag værdig, for at faa revet det Baand over, for at faa lagt de indirekte Skatter til Side, og for at faa de direkte Skatter omordnede. (Afbrydelse.) Ja, det var maaske nok det, det ærede Medlem nævner, der var en af de væsentligste Bevæggrunde . . . (Sabroe: Hvilket? Snapsen?) . . . Ja, Snapsen. Imidlertid, Resultatet kende vi, det ene Lovforslag om de indirekte Skatter, nemlig Forslaget om Forhøjelse af Brændevinsskatten, blev forkastet her, og dermed standsede Behandlingen af disse Forslag.

Vi erindre ligeledes, at man samme Aar den 28. Marts blev enig om her at nedsætte en parlamentarisk Kommission til at tage Skattereformen under Overvejelse. Denne Overvejelse har vistnok været meget omhyggelig og samvittighedsfuld, det tviv-